

РЕШЕНИЕ

№ 9426

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **10631** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/, вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 23753/30.09.2025 г. по описа на АССГ, подадена от Л. Й. Д. с адрес [населено място] ж.к „Дървеница“ бл.45 вх.Б ет.2 ап.39 срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/2554/19.08.2025 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение№ 22-РД06-0097/17.09.2025 г. на Директора на РД „СП“ – С.-град.

В жалбата, писмени бележки и в Молба – становище, изготвена от назначен от съда особен представител, се поддържа становище за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Сочи се, че е налице неправилно тълкуване на разпоредбата на чл. 16 ППЗСП. Претендира се отмяна на заповедта.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане“ – М., оспорва заповедта, като я счита за правилна и законосъобразна

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката е подала Заявление – декларация за отпускане на целева помощ за операция на катаракта на дясно око и имплантиране на вътреочна леща. В хода на административното производство е изготвен Социален доклад, в който е посочено, че през м.01.2025 г. на жалбоподателката е отпусната еднократна помощ по реда на чл. 16 ППЗСП във връзка със здравословни проблеми, ниския доход и липсата на близки, които да и оказват финансова подкрепа. Посочено е че по чл. 9 ППЗСП е отпусната през годината 1839.42 лв., а по чл. 16, ал. 1

ППЗСП – 638 лв. Предложено е еднократната помощ да бъде отказана, тъй като такава вече ѝ е отпусната.

Издадена е Заповед № ЗСП/Д-С-М-/2554/19.08.2025 г. с която е отказано отпускането на исканата помощ. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че на основание чл. 16, ал. 1 ППЗСП жалбоподателката е ползва правото си на еднократна помощ за задоволяване на инцидентно възникнала потребност по реда на чл. 16 ППЗСП, отпусната със Заповед № ЗСП-Д-С-М/362/05.02.2025 г.

Заповедта е обжалвана пред директора на РД „СП“ С. – град, който с решение № 22-РД 06-0097/17.09.2025 г. е отхвърлил жалбата

Решението е връчено на 25.09.2025 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед № ЗСП/Д-С-М/2554/19.08.2025 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0097/17.09.2025 г. на Директора на РД „СП“ – С.-град.

Жалбата е депозирана в преклузивния 14 дневен срок, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес в законоустановения срок по АПК, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-М/2554/19.08.2025 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП, след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Същата е в предвидената от закона писмена форма. Не се констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обусловят отмяната на заповедта на формално основание.

Съгласно чл. 12, ал. 1 ЗСП социалните помощи са: 1. месечни; 2. целеви; 3. еднократни. В Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане са регламентирани няколко вида целеви помощи, каквато иска жалбоподателката. Целевите помощи са по чл. 11а ППЗСП – безработно лице или безработен член на семейството, получаващо месечна помощ по чл. 9, започне работа, има право на целева помощ за срок 3 последователни месеца в рамките на една календарна година считано от месеца, следващ месеца на започването на работа; по чл. 14 ППЗСП - месечна целева помощ за заплащане на наем на общински жилища; по чл. 16а ППЗСП за издаване на лична карта, по чл. 16б месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка; по чл. 16в за покриване на първоначални потребности на младежите от 18- до 21-годишна възраст, които до навършване на тази възраст са ползвали социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа и я напускат за първи път. Отделно от това системата за социално подпомагане предвижда целева помощ за отопление по реда на Наредба № РД-07-5 от 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление.

ЗАЛИЧЕНО СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССГ

Между страните не е спорно, че със Заповед № ЗСП-Д-С-М/362/05.02.2025 г. на жалбоподателката е предоставена еднократна помощ за задоволяване на инцидентно възникнала здравна

необходимост. Текстът на разпоредбата на чл. 16 е пределно ясен и предвижда ограничение в ползването на помощта веднъж годишно. Това законодателно решение отчита факта, че бюджетът на социалното осигуряване не е безграничен и следва да се предвиди начин, който да гарантира справедливото му разпределение измежду всички правоимащи лица. Именно поради тази причина е въведено ограничение помощта да се ползва веднъж годишно. След като за 2025 г. на жалбоподателката е отпусната еднократна помощ по чл. 16 ППЗСП, то същата няма право повторно да се ползва от тази помощ в рамките на календарната година. В този смисъл е решение № 4887 от 29.04.2015 г. по адм. д. № 15466/2014 г., VI отд. на ВАС.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата на Л. Д. е неоснователна и е дължимо отхвърлянето ѝ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № 23753/30.09.2025 г. по описа на АССГ, подадена от Л. Й. Д. с адрес [населено място] ж.к „Дървеница“ бл.45 вх.Б ет.2 ап.39 срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/2554/19.08.2025 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0097/17.09.2025 г. на Директора на РД „СП“ – С.-град като неоснователна.

На основание чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане решението е окончателно.

СЪДИЯ: